

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119446607
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6119446607.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: EOS KSI, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenému advokátskou kanceláriou: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa C., D. E. XXX/X, o zaplatenie 3.207,28 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 18Csp/152/2020-125 zo dňa 25.1.2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu vo výroku I. zamietol a výrokom II. žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Pri rozhodovaní prvoinštančný súd vychádzal zo žaloby a vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu, z ktorých vyplynulo, že dňa 12.12.2017 postupca Tatra banka, a.s., odštepny závod Raiffesisen banka, postúpil na žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 22.09.2016 Zmluvu č. 3500165482, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil zmluvu. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu jej postúpenia 3.207,28 eur, ktorá pozostávala z istiny 2.978,45 eur, z úroku 192,06 eur, úroku z omeškania 1,92 eur a poplatkov 33 eur a sankčných poplatkov 1,85 eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. Žalobca si v konaní uplatnil aj úrok z omeškania počnúc dňom 13.12.2017, t.j. dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru uviedol, že táto bola postupcom vyhlásená podaním zo dňa 20.02.2017, pričom postup je v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ. Keďže skutočnosť, že výzva na úhradu zo dňa 09.01.2017 bola žalovanému doručovaná nebola protistranou rozporovaná, podľa ust. § 151 ods. 1 CSP je toto tvrdenie potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenie.

Právne súd prvej inštancie vec posúdil na základe aplikácie ust. § 52, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 9, § 565 OZ (zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník – ďalej aj len OZ), § 9 ods. 1, 2, 3, 4, § 11 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z., § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., ako i ust. § 150 ods. 1 a § 295 ods. 1 CSP.

Prvoinštančný súd pokračoval, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 22.09.2016 právny predchodca žalobcu ako dodávateľ uzatvoril so žalovaným ako spotrebiteľom Zmluvu o pôžičke č. 3500165482, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú VOP. Súd konštatoval, že ako žaloba, tak ani ďalšie

procesné úkony žalobcu v konaní nekorešponujú plne s ust. § 150 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca neuviedol pravdivo a úplne podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Zo zmluvy vyplynulo, že jej predmetom malo byť poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3.000 eur s ročnou úrokovou sadzbou 17,90% s mesačnou splátkou vo výške 63,32 eur, pri RPMN 19,74%, s celkovými nákladmi 5.318,88 eur, v počte splátok 84, splatných v 20. deň mesiaca. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, kedy a aké platby úveru žalovaný vykonal. Žalobca sa obmedzil len na konštatovanie, že ku dňu postúpenia pohľadávky dlh žalovaného predstavoval sumu 3.207,28 eur, ktorá pozostávala z istiny 2.978,45 eur, úroku 192,06 eur, úroku z omeškania 1,92 eur a poplatkov 33 eur a sankčných poplatkov 1,85 eur. Konečná splatnosť úveru bola definovaná určiteľne do 84 mesiacov od prvej splátky, kde splatnosť prvej splátky mal byť uvedený v písomnej akceptácii žiadosti. Vychádzajúc z obsahu zmluvy akceptácia žiadosti bola žalobcom realizovaná podpisom zmluvy dňa 22.09.2016, na základe čoho možno vyvodíť záver, že končená splatnosť úveru je 84 mesiacov od 22.09.2016, t.j. 22.09.2023.

Vzhľadom na právnu povahu zmluvných strán, ako aj na obsah zmluvy, mal súd za to, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa ust. § 52 ods. 1 OZ a zároveň o spotrebiteľský úver podľa ust. § 1 ods. z.č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Z uvedeného je zrejmé, že predmetný záväzkový vzťah spadá pod aplikáciu ust § 52 a nasl. OZ, ako aj zák.č. 129/2010 Z.z..

Prvoinštančný súd skonštatoval, že predmetná zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by ju urobili neplatnou. Rovnako súd nemal za preukázané, že by predmetná zmluva bola v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z.z. Predmetné konanie nie je klasickým kontradiktórnym konaním, a to s poukazom na jeho modifikáciu ustanoveniami CSP § 290 a nasl.. Napriek skutočnosti, že žalovaný nespochybnil doručenie výzvy pred mimoriadnym zosplatnením úveru, súd vykonal dokazovanie aj bez návrhu žalovaného v súvislosti s preukázaním platného a účinného predčasného zosplatnenia predmetného úveru s poukazom na ust. § 295 CSP. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu sumy 159,85 eur, pričom išlo o omeškanie s platením bližšie nešpecifikovanej splátky úveru, avšak k omeškaniu malo dôjsť dňom 20.11.2016. Predmetná výzva bola datovaná dňom 09.01.2017 a ukladala žalovanému povinnosť zaplatiť dlžnú sumu do 7 dní odo dňa vystavenia výzvy. Nebolo preukázané, že by došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k doručeniu resp. doručovaniu uvedenej výzvy, a teda, že výzva sa dostala do sféry dispozície žalovaného a ten mal možnosť sa s jej obsahom oboznámiť. Následne Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.02.2017 právny predchodca žalobcu vyčíslil dlžnú sumu na 3.195,17 eur a žalovanému uložil povinnosť ju zaplatiť do 7 dní odo dňa vystavenia oznámenia. Žalobca tvrdil, že postup zodpovedá ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ. Súd sa s názorom žalobcu nestotožnil. K predčasnému zosplatneniu v zmysle zákona môže dôjsť najskôr po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti splátky úveru, pre nezaplatenie ktorej veriteľ využíva inštitút predčasného zosplatnenia (§53 ods. 9 OZ), najneskôr deň pred splatnosťou nasledujúcej splátky (§ 565 OZ). Vzhľadom na výsledky dokazovania mal súd za preukázané, že v danom prípade došlo k predčasnému zosplatneniu úveru pre nezaplatenie splátky splatnej 20.11.2016, kedy bol časový priestor pre predčasné zosplatnenie úveru od 21.02.2017 do 20.03.2017, kedy nastala splatnosť nasledujúcej splátky. Súd nemá za to, že by si ustanovenia § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ vzájomne odporovali, naopak, jednoznačne vymedzujú časový limit pre predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru. V danom prípade právny predchodca žalobcu zosplatnil úver oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.02.2017, t.j. predčasne. Zároveň žalobca neuniesol dôkazné bremeno v časti doručovania výzvy pred zosplatnením do dispozície žalovaného, ktorú podmienku je v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ nevyhnutné splniť kumulatívne s podmienkou časového odstupu najmenej 3 mesiace od splatnosti omeškanej splátky.

Vzhľadom na uvedené prvoinštančný súd skonštatoval, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k platnému a účinnému predčasnému zosplatneniu úveru, na základe čoho právny predchodca žalobcu nemohol následne zmluvou o postúpení pohľadávok postúpiť tzv. živý úver na žalobcu, nakoľko uvedený postup je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a teda postúpenie pohľadávky je neplatné podľa ust. § 39 OZ. Vzhľadom na uvedené žalobca nedisponuje aktívnou vecnou legitimitáciou (nemá relevantný hmotnoprávny pomer k predmetu sporu), na základe čoho súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, s tým, že žalovaný ako plne procesne úspešná strana sporu by mal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, avšak vzhľadom na zrejmú skutočnosť, že žalovanému trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, z dôvodov, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že vyhovie žalobe, alternatívne aby v zmysle § 389 ods. 1 CSP rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom si zároveň uplatnil vyčíslenú náhradu trov odvolacieho konania.

V úvode argumentácie odvolateľ poukázal na znenie ust. § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré proti strana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Nestotožňuje sa s nesprávnym záverom súdu prvej inštancie, že je daný dôvod neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a to nepreukázanie doručovania výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ. Žalobca tvrdil a tvrdí, že predmetná výzva bola žalovanému riadne doručovaná, pričom toto tvrdenie bolo počas celého konania nesporným skutkovým tvrdením, keďže žalovaný bol absolútne pasívny a nepoprel žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu, hoci na to mal vytvorený dostatočný procesný priestor. Na základe toho bolo potrebné v konaní uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením, že právny predchodca žalobcu riadne doručoval vyhotovené výzvy žalovanému. Súd prvej inštancie potom dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko v konaní bolo nielen predloženými listinnými dôkazmi, ale aj vykonanými skutkovými tvrdeniami preukázané, že žalovaný bol pred vyhlásením mimoriadne splatnosti úveru riadne vyzývaný na úhradu dlžnej sumy s upozornením podľa § 53 ods. 9 OZ.

Následne odvolateľ poukázal na početné rozhodnutia súdov, v zmysle záverov ktorých, ak žalobca predloží v súdnom konaní nejakú výzvu, potom nemusí osobitne tvrdiť, že predmetnú výzvu doručil a tiež o nespornosti skutkových tvrdení za identického stavu veci. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na vybrané state z rozhodnutí Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9CoCsp/81/2020 zo 16.3.2021, 25Co/12/2021 z 26.10.2021, 11CoCsp/17/2020 z 25.1.2021, 9CoCsp/43/2020 z 18.11.2020, 9CoCsp/90/2020 z 25.1.2022, ako i na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6CoCsp/28/2020 z 31.3.2021, 3Co/84/2019 z 29.5.2020, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/3/2020 z 22.12.2020, 27CoCsp/22/2021 z 28.10.2021, 19CoCsp/44/2021 z 27.10.2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/46/2021 z 27.1.2022, 43CoCsp/39/2021, Krajského súdu Košice sp. zn. 25CoCsp/30/2021 zo 7.9.2021, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6CoCsp/37/2020 z 23.6.2021.

Odvolateľ pokračoval, že súd je povinný osvojiť si skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení procesných strán a nemusí vykonávať dokazovanie ohľadom nesporných skutočností a môže ich tak bez dokazovania zobrať za základ svojho rozhodnutia. Nie je potom žalobcovi zrejme z akého dôvodu súd nesporné skutkové tvrdenia žalobcu de facto poprel, ak právne uzavrel, že doručenie výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ preukázané nebolo. Celkom zrejme je nesprávna aplikácia, resp. výklad § 295 CSP zo strany súdu, ktorý de facto prevzal právne zastupovanie spotrebiteľa vo veci. Napadnuté rozhodnutie podľa odvolateľa trpí vadou zmätočnosti a nepreskúmateľnosti, nakoľko z neho nie je zrejme z akého dôvodu dospel súd k záveru o nedoručení predmetnej výzvy. Žalobca považuje za spoľahlivo preukázané, že súd vyžadoval dokazovať už dokázané a pod prizmou ochrany spotrebiteľa prekročil zákonný rámec spotrebiteľskej ochrany. Na základe toho považuje za preukázané, že nesprávnym procesným postupom súdu došlo do zásahu práva žalobcu na spravodlivý proces. V predmetnej veci preto podľa žalobcu niet pochýb o skutočnosti, že nedošlo k postúpeniu živého úveru a úver bol riadne zosplatnený, pričom pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie a teda platne postúpená na žalobcu. Zákonný postup bol zdokladovaný celým radom listinných dôkazov na základe čoho žalobca považuje žalobu v uplatnenom rozsahu za dôvodnú a navrhuje revíziu napadnutého rozhodnutia zo strany odvolacieho súdu.

Žalovaná odvolanie nepodala, k fikciou doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti

ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nevyhnutné ako vo výrokoch vecne správny potvrdiť (§ 387 CSP).

Predmetom konania je nárok žalobcu uplatnený žalobou na zaplatenie od žalovanej 3.207,28 eur s príslušenstvom z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi postupcom Tatra banka, a.s., ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou a spotrebiteľkou dňa 12.12.2017.

Prvoinštančný súd predmetnú žalobu v celom rozsahu zamietol z dvoch dôvodov, a to z toho dôvodu, že právny predchodca žalobcu zosplatnil predmetný úver vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.2.2017 predčasne v rozpore s § 53 ods. 9 OZ, keď k predčasnému zosplatneniu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej 20.11.2016, v dôsledku čoho úver mohol byť zosplatnený v období od 21.2.2017 do 20.3.2017. Ako ďalší dôvod zamietnutia žaloby prvoinštančný súd uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v časti doručovania výzvy pred zosplatnením do dispozície žalovaného v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Z vyššie uvedeného vyvodil, že nedošlo k platnému a účinnému zosplatneniu úveru na základe čoho právny predchodca žalobcu nemohol následne zmluvou o postúpení pohľadávok postúpiť tzv. živý úver na žalobcu, nakoľko uvedený postup je v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., v dôsledku čoho žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný, čo malo za následok zamietnutie žaloby

Napriek popísaným dvom dôvodom pre zamietnutie žaloby žalobca v podanom odvolaní napáda výlučne a jedine záver súdu prvej inštancie, že neunesol dôkazné bremeno v časti doručenia výzvy na zaplatenie dlhu pred zosplatnením v zmysle § 53 ods. 9 OZ s tým, že doručenie predmetnej výzvy žalovanej bolo nesporné skutkové tvrdenie, ktoré nie je potrebné dokazovať a z ktorého mal súd vychádzať a to i v predmetnom spotrebiteľskom spore. Odvolateľ teda nijako a ničím nenapáda prvý z dôvodov pre zamietnutie žaloby a to, že predmetný úver bol zosplatnený v rozpore s § 53 ods. 9 OZ predčasne, pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením rozhodnej splátky.

Keďže odvolací súd je v danej veci nielen rozsahom (§ 379 CSP), ale i uplatnenými odvolacími dôvodmi viazaný (§ 380 ods. 1 CSP), pre absenciu odvolacej argumentácie nebol potom oprávnený preskúmať uvedený prvý dôvod pre zamietnutie žaloby a to v rozpore so zákonom predčasné zosplatnenie úveru s následkom neplatného a neúčinného zosplatnenia, ktoré bránilo postúpeniu potom nezosplatneného úveru na žalobcu v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (R 4/2021). Tento nenapadnutý dôvod zamietnutia žaloby nemohol podliehať odvolaciemu prieskumu a zostal účinný. Preto i ak by odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnený odvolací dôvod v tom smere, že výzva veriteľa v zmysle § 53 ods. 9 OZ, ktorou bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie dlhu v stanovenej lehote a upozornená na možnosť uplatnenia práva na zosplatnenie dlhu, bola žalovanej doručená, nemalo by to žiaden vplyv na existenciu a danosť uvedeného ďalšieho (odvolaním nedotknutého) dôvodu pre zamietnutie žaloby, že zosplatnenie bolo v rozpore so zákonom predčasné. V dôsledku toho by bolo neekonomické a nadbytočné, v nezhode so zásadou hospodárnosti súdneho konania podľa čl. 17 CSP, zaoberať sa danosťou v odvolaní uplatneného odvolacieho dôvodu. Ak by aj odvolací súd dospel k záveru, že nebol daný odvolaním napadnutý druhý dôvod pre zamietnutie žaloby, stále je daný prvý z dôvodov, odvolaním nenamietaný, nepodliehajúci preto odvolaciemu prieskumu, vedúci k zamietnutiu žaloby.

S poukazom na vyššie uvedené potom odvolaciu súdu neostávalo iné, ako napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny, v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CS v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP by rozhodol súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto konania samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z obsahu spisu ale vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná v odvolacom konaní pasívny, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila a podľa obsahu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd preto žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal (s poukazom na R 72/2018).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).
Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).
Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).